Ţefania - Comentarii W. McDonald

A. Asupra întregului pământ

Profeţii au obiceiul de a-şi numi tatăl şi uneori bunicul - asta datorită preocupării evreilor de a-şi cunoaşte „rădăcinile" din care provin, cum am putea spune noi cei de astăzi. Dar Ţefania fiul lui Cuşi merge pe firul a patru generaţii de strămoşi, negreşit pentru a ne informa că descinde din regele Ezechia.

În mare, capitolul descrie distrugerea întregii ţări, apoi mai la obiect a Ierusalimului şi a regatului Iuda. Dumnezeu va pustii întreaga ţară.

B. Asupra lui Iuda şi Ierusalim din pricina idolatriei

Locuitorii din Iuda vor fi pedepsiţi pentru idolatria lor - închinarea la Baal, închinarea faţă de stele şi închinarea la Milcom, dumnezeul amoniţilor.

Domnul a pregătit o jertfă; Iuda este victima iar babilonienii sunt oaspeţii.

2. Victimele - oamenii răi din Iuda

Dumnezeu o va pedepsi pe Iuda pentru îmbrăcămintea ei idolatră şi practicile ei idolatre, precum şi pentru violenţă şi înşelăciune. Din diverse sectoare ale oraşului, cum ar fi Poarta peştilor, Cartierul al Doilea şi de pe dealuri, se vor auzi urlete de groază, când invadatorii îi vor măcelări pe locuitori şi vor prăda cetatea.

D. Groaza Zilei Domnului

Aici este redată cea mai vie imagine din toată Biblia a zilei Domnului. Este ziua mâniei lui Dumnezeu asupra oamenilor din pricina răutăţii lor, în special asupra oamenilor din Iuda. E o zi de război, strâmtorare şi măcel. Un clasic imn latin se întemeiază pe versetele 15 şi 16. Thomas din Celano a compus în anul 1250 faimosul său imn al judecăţii pornind de la versetul 15, Dies irae, dies illa, însemnând „Ziua aceea este o zi a mâniei." Este o zi a mâniei, necazului, strâmtorării, pustiirii, devastării (cuvintele ebraice pentru pustiire şi devastare - şo'ah şi umeţo'ah - sunt asemănătoare pe plan onomatopeic, sugerând monotonia nimicirii), o zi a întunecimii, posomoriţii, înnoraţii, întunericului de nepătruns, trâmbiţei, alarmei împotriva cetăţilor întărite şi turnurilor înalte. Dumnezeu doreşte cu gelozie afecţiunea poporului Său şi-i va pedepsi pe toţi rivalii Săi.

II. IUDA ESTE CHEMATĂ SĂ SE POCĂIASCĂ

Dumnezeu cheamă naţiunea indezirabilă (sau „neruşinată") să se pocăiască. Versetul 3 pare să indice o rămăşiţă de evrei neprihăniţi. Dacă aceştia îl vor căuta pe Domnul, vor fi ascunşi în ziua mâniei Sale aprinse.

A. Filistenii

Versetele 4-15 prezic judecata ce se va abate asupra naţiunilor din jur, adică din vest, din est, din sud şi din nord. Mai întâi sunt filistenii, care mai sunt identificaţi şi după un alt nume: Cheretiţii. Cetăţile lor - Gaza, Aşchelon, Aşdod - vor fi date uitării şi lăsate în paragină. Vor fi distruse iar teritoriile lor vor fi date în folosinţa Iudei, ca păşune.

B. Moabiţii şi amoniţii

În continuare sunt judecaţi Moab şi Amon. Dumnezeu a auzit cuvintele lor pline de obrăznicie şi lăudăroşeniile lor împotriva poporului Său. Ei vor fi pustiiţi iar rămăşiţa poporului lui Dumnezeu va locui acolo. Versetul 11 anticipează condiţiile ce vor domni în Mileniu, când Domnul îi va fi redus la zero pe toţi dumnezeii pământului.

Etiopia va fi pedepsită prin sabia lui Dumnezeu (regele Babilonului). Unii, printre care şi Feinberg, stabilesc aici o conexiune între „Etiopieni" şi Egipt: Fericirea Etiopiei depindea de cea a Egiptului care era supus dinastiilor etiopene. Notaţi textul de la Ieremia 46:9 şi cel de la Ezechiel 30:5, 9. Există temeiuri să credem că prin termenul Etiopieni se înţelege de fapt Egiptul.

D. Asirienii şi în special cetatea Ninive

Nebucadneţar va distruge şi Asiria. Ninive va fi un loc de adăpost pentru animale şi păsări şi toţi cei ce vor trece prin ea vor şuiera, arătând pumnii.

A. Neascultare, absenţa oricărei reacţii, necredinţă, lipsă de pocăinţă

Cetatea Ierusalim, personificată sub forma unei femei, este condamnată pentru că este răzvrătită, întinată şi asupritoare. Ea a fost neascultătoare şi nu s-a încrezut în Domnul, nici nu s-a apropiat de Dumnezeul ei.

Prinţii ei sunt ca nişte lei care răcnesc iar judecătorii ei sunt lacomi ca lupii de seară.

Profeţii ei sunt necredincioşi iar preoţii ei profani. Feinberg comentează pe această temă:

În versetul 4 avem singura condamnare a profeţilor în această carte. Ei erau vinovaţi de uşurătate şi de tratarea neglijentă a chestiunilor de cea mai mare importanţă. Nu era nici o gravitate sau statornicie în viaţa sau în propovăduirea lor. Erau perfizi, pentru că erau infideli faţă de El pe care pretindeau că-L reprezintă, mai degrabă încurajându-i pe oameni în apostazia lor faţă de Domnul. Prin faptele lor rele ei profanau lăcaşul de închinăciune; tot ce era sacru se prefăcea în profan în mâinile lor. Ei violentau legea prin faptul că denaturau sensul ei clar şi intenţia ei nedisimulată când o predau poporului.

D. Prezenţa Domnului la judecată

În pofida tuturor acestor păcate si corupţii, Domnul este în mijlocul ei ca să judece cu dreptate. El pedepsise alte naţiuni, crezând că acest lucru negreşit o va face pe Iuda să se teamă de El, dar oamenii au devenit şi mai stricaţi.

Rămăşiţa credincioasă a lui Iuda este îndemnată să aştepte pe Dumnezeul ei până când El îi va distruge pe toţi duşmanii Săi cu focul geloziei Sale. (Ţefania 3:8 este singurul verset din textul original al VT care conţine toate literele alfabetului ebraic.)

Limbajul pur din versetul 9 nu se referă, probabil, la o limbă unică, universală, ci la buze ce nu sunt întinate de idolatrie sau la un limbaj curat, plin de laudă la adresa lui Iehova. Toate popoarele Îl vor sluji pe El cu un singur gând.

C. Restaurarea Israelului împrăştiat

În acea zi milenară Neamurile îi vor aduce pe evreii împrăştiaţi înapoi în ţara lor, ca ofrandă închinată Domnului. Oamenii răi din Iuda, care se bucură în mândria lor, vor fi distruşi şi, prin urmare, nu vor mai face rămăşiţa lui Israel să se teamă. Cei care vor rămâne vor fi smeriţi şi blânzi, punându-Şi încrederea în Domnul şi trăind o viaţă neprihănită.

D. Bucuria venirii a doua a lui Cristos

Versetele 14-20 redau cântarea Israelului restaurat, prin care acesta Îl laudă pe Iehova (NKJV, „pe Domnul") pentru măreaţa izbăvire ce le-a dat-o, celebrând dragostea Sa pentru ai Săi. Fiica Sionului are multe motive să cânte, să strige şi să se veselească! Nu numai că duşmanii săi au fost izgoniţi, dar Mesia Regele, Domnul însuşi, este chiar în mijlocul său. Nu mai e nevoie să se fie slabă sau să teamă, pentru că Dumnezeu cel Puternic o va linişti cu iubirea Sa.

E. Ce va face Dumnezeu pentru poporul Său

Întrucât judecata urma să se abată în curând asupra poporului, Domnul încheie profeţia cu o puternică promisiune a unei întorsături radicale pentru rămăşiţa credincioasă, în loc de ocară şi întristare pentru că duc dorul adunării rânduite, exilaţii vor avea parte de laudă şi faimă în toate ţările pe unde au fost făcuţi de ruşine.

clickbible.org